

Driftstilskuddsordningen har bremset utviklingen

■ Undertegnede jobber som fysioterapeut i privat praksis i Moss kommune. Først og fremst så er det ingen tvil om at fysioterapi i privat sektor (primærhelsetjenesten) står overfor mange store utfordringer. Jeg ønsker å belyse noen vesentlige punkter rundt selve ordningen og fysioterapiens ståsted i samfunnet.

Som fysioterapeuter i privat praksis representerer vi ikke bare oss selv, men en hel yrkesgruppe. I løpet av fysioterapiens levetid har det dukket opp mange andre yrkesgrupper. Disse yrkesgruppene, kiropraktorer, naprapater, osteopater, personlige trenere og instruktører har i den senere tid fått et meget bredt og solid fotfeste.

Se for eksempel på kiropraktikk. All honnør til deres forbund og organisasjoner. På rekordtid har denne yrkesgruppen etablert seg i markedet som primærkontakter med blant annet refusjonsrett, sykemeldingsrett og henvisningsrett til bildediagnostikk. Kiropraktorforbundet i Norge og internasjonalt står mye mer samlet enn hva fysioterapeutene i Norge gjør. Jeg mener at hovedårsaken til at kiropraktorene har hatt såpass stor utvikling på kort tid er fordi forbundet jobber for alle kiropraktorene.

Fysioterapeutene i Norge er delt i flere grupper (NFF, PFF mm) noe som blant annet resulterer i at fysioterapiutviklingen ikke samsvarer med samfunnsutviklingen. Fysioterapeutene mister mer og mer av sitt område. Jeg påstår at selve driftstilskuddsordningen, og

FOTO Arkiv

at vi ikke står mer samlet, faktisk har bidratt til å bremse utviklingen og fotfestet for fysioterapien. En kiropraktor kan for eksempel etablere seg med refusjonsrettigheter etter innmelding i HELFO, og uten forpliktelser til kommunen. En avtaleterapeut i kommunen kan for eksempel bli «pålagt» å avsette en viss tid til hjemmebesøk. Kiropraktorene er ikke pålagt slikt, da de ikke er tilknyttet kommunen direkte. Dette gir et større spillerom for egenbestemmelse i og rundt egen

praksis. Jo lenger ventetid og kø i kommunen, desto mer arbeid for de andre yrkesgruppene, eksempelvis kiropraktorene og naprapatene.

Driftstilskuddsordningen begrenser etablering og utbredelse, fordi det ikke er mulig for fysioterapeuter å etablere seg i kommunene uten avtale med kommunen. Det økonomiske er én sak, men alle avtaleterapeutene får «automatisk» alle henvisninger fra legene. Avtaleterapeutene har over lang tid etablert faste bånd og rutiner med legene

i distriktet. De samarbeider også gjennom møter i kommunen. Det er nesten umulig for en fysioterapeut uten avtale å etablere seg.

Jeg påstår at driftstilskuddsavtalen, og at fysioterapeutene ikke har stått mer samlet, har ødelagt mye for fysioterapien i privat praksis. Så, dersom det er fysioterapien vi alle kjemper for, så bør fokus endres raskt. Vi kan ikke godta at utviklingen fortsetter slik. PFF og PFG må i samarbeid med NFF fronte fysioterapiens fremtidige interesser på en helt annen måte, og helst samlet!

Det kan eksempelvis kjempes for at fysioterapeuter som ønsker å etablere seg i privat praksis får de samme refusjonsrettighetene som kiropraktorene. Fysioterapeuter bør også bidra i mye større grad ute på arbeidsplassene. NAV kunne støttet fysioterapi som forebygging på arbeidsplassen, på lik linje med kurs og opplæring.

Mange forslag dukker opp og mange argumentasjoner og diskusjoner deretter. Det har ikke skjedd noen ting enda. Hvorfor tviholdes det slik på at ordningen skal være som den er? Hvorfor kjemper fysioterapeuter for at det skal forblislik? PS: Berlinmuren falt for over 20 år siden. Driftstilskuddsordningen er fem år eldre, og mye har skjedd siden da... Eller?

Nicolai van der Lagen
ART® NORGE KLINIKKEN,
Moss

Follo Diem - Produkter for aktiv rehabilitering

FOLLO FUTURA

www.follo-futura.no